

Zobowiązania - przysięga/umowa

np. słowa Stauffachera na temat Rütli - chodzi o to, że nie straciły one nic ze swojej aktualności

Od przysięgi do porozumienia

"Stoimy tutaj i łączymy ręce. Łączy nas jedna wola, jeden cel: chcemy być wolni! W najgłębszej potrzebie obiecujemy pomagać sobie nawzajem, stanąć razem w walce z komornikami i nie ugiąć się przed przemocą"

Trzeba przyznać, że słowa Stauffachera na temat Rütli zostały wypowiedziane dawno temu i są niesprawdzone. Ale idea, która za nimi stoi, nie straciła nic ze swojej aktualności.

Kiedy ludzie się spotykają, nieuchronnie ścierają się różne wartości i różne zachowania. Czy to w sporcie, w pracy, czy w czasie wolnym - normy, umowy i prawa określają sposób interakcji między ludźmi. Ramy prawne małżeństwa są określone w umowie, rolnik ekologiczny musi ściśle przestrzegać przepisów prawnych, jeśli chce otrzymywać dotacje od państwa, a nawet dzieci i młodzież podlegają obowiązkowi szkolnemu i muszą przestrzegać zasad szkolnych. Te regulacje i prawa są niezbędne dla uporządkowanego współistnienia w społeczeństwie.

Tworzenie identyfikacji

Wszystkie te zewnętrznie określone warunki są narzucane przez władzę i mogą wywoływać poczucie bezsilności. Ludzką naturą jest czuć się bardziej komfortowo, gdy możemy decydować o własnych działaniach. Jest to również możliwe w mniejszych grupach społecznych. Pod warunkiem, że wszyscy członkowie przestrzegają pewnych umów zawartych wspólnie i mogą identyfikować się z celami i umowami grupy. Na przykład w małej firmie może to oznaczać, że wszyscy pracownicy decydują się na miejsca pracy wolne od dymu tytoniowego.

Podejmują oni wspólne "zobowiązanie". Zaangażowanie odnosi się do postawy i zobowiązania wobec sprawy lub organizacji. Wskazuje poziom identyfikacji i zaangażowania w konkretną sprawę. W biznesie termin ten jest wartością stałą. Jest miarą lojalności pracowników i menedżerów wobec firmy. Im wyższe zaangażowanie, tym większa motywacja do osiągnięcia celów firmy.

Nowy styl zarządzania

Zobowiązania nie są zatem niczym zasadniczo nowym. Są to wspólne umowy dotyczące zachowania, przekonań i intencji. Para nie tylko zabezpiecza się prawnie za pomocą umowy. Podejmuje również wspólne zobowiązanie do wzajemnej troski i okazywania partnerowi szacunku i człowieczeństwa. Zespół badawczy definiuje dla siebie standardy moralne i etyczne, których przestrzega w codziennej pracy. Federalny Urząd Sportu uruchamia projekt "Elitarny sport wolny od dopingu", aby zaangażować sportowców w walkę z dopingiem. To tylko trzy z wielu możliwych przykładów.

Zobowiązania nie zastępują istniejących przepisów i zasad, ale raczej je uzupełniają. Jeśli mają przynieść trwały efekt, muszą być podejmowane dobrowolnie i wspólnie opracowywane. Często wymaga to nowego stylu zarządzania, ponieważ "nakazane umowy" bardziej demotywują niż pomagają. Menedżerowie, trenerzy i rodzice muszą zatem pozwolić swoim pracownikom, zawodnikom i dzieciom uczestniczyć w opracowywaniu umowy. Muszą oni mieć wpływ na to, jakie zachowania są pożądane. Jest to jedyny sposób na osiągnięcie niezbędnego zaangażowania i odpowiedzialności za uzgodnione intencje. Ważne jest, aby zobowiązania podjęte w grupie były wiążące i przestrzegane przez wszystkich. Dlatego ważne jest również, aby zastanowić się, co zrobić, jeśli umowy zostaną złamane.

Złe wzorce do naśladowania

Sport rozwija się dzięki interakcji z innymi i dlatego oferuje wiele możliwości zdobycia doświadczenia w radzeniu sobie z emocjami. Przeciwnicy i koledzy z drużyny, kibice i sędziowie, zasady i ambicje wprowadzają emocje do "gry". Sport może jednoczyć ludzi, zbliżać ich do siebie i ułatwiać kontakty międzyludzkie. Jednak jest to również miejsce, w którym ujawniają się wszystkie konflikty społeczne: nadmierne spożycie stymulantów, stosowanie nielegalnych substancji uzależniających i dopingujących, wykluczanie tych, którzy myślą inaczej, przekraczanie granic, napaść seksualna lub nieuczciwe zachowanie. Na przykład

afera z pluciem i kłamaniem podczas Mistrzostw Europy w piłce nożnej wyraźnie pokazuje, że jeśli chodzi o "chleb powszedni", jakim jest sport na najwyższym poziomie, uczciwość bywa deptana. Leniwe sztuczki i drobne naruszenia zasad nie są niczym niezwykłym. Wręcz przeciwnie, często są mile widziane i akceptowane w imię sukcesu. Na przykład "Król Jaskółek" oszukuje w drodze do decydującego rzutu karnego, zawodnik z pola toczy się po boisku z twarzą wykrzywioną bólem po niegroźnym faulu, a strzelec świętuje bramkę zdobytą nieprzepisowo ręką. Tutaj również cel uświęca środki.

Patrz zamiast odwracać wzrok!

Nie musimy sięgać tak daleko, jak sport na najwyższym poziomie, aby znaleźć takie wykroczenia. Każdego tygodnia na szwajcarskich boiskach sędziowie są werbalnie obrażani, a przeciwnicy atakowani przy użyciu nieuczciwych środków. Ale nie tylko sami gracze często zachowują się niewłaściwie. Trenerzy i widzowie również dają zły przykład. Co powinienesz zrobić, gdy przeciwnicy są traktowani jak wrogowie i maltretowani słowami i przepychankami? Akceptować, gdy zasady gry i decyzje sędziowskie są nieustannie krytykowane? Przyglądać się, gdy zwycięstwa są świętowane dużą ilością alkoholu? Patrzmy, zamiast odwracać wzrok! Zobowiązania, które są rozsądnie rozwijane i wspierane przez wszystkich, mogą temu przeciwdziałać i przyczyniać się do większej świadomości podstawowych wartości, lepszej akceptacji i przestrzegania zasad oraz bardziej pozytywnego podejścia do radzenia sobie z emocjami.

[Od przysięgi do umowy_01](#)

Odniesienie do źródła:

Zawartość: Jugend+Sport, komórka 1, grudzień 2004, ZOBOWIĄZANIA

Autorzy: Ralph Hunziker, Hans Ulrich Mutti, Anton Lehmann, Barbara Boucherin

prawa autorskie: www.mobile-sport.ch

Zdjęcie: www.juropa.net